

Çanakkale Destanından Silahını Vermeyen Şehit

– EDİP GÜL · 17 Mart 2024

Köylüler bir gün geziyorlardı
Koyunlarıyla birlikte
Yeşillikler içinde
Çin'de değil Maçın'de değil
Çan'da değil Maanda değil
Çankırı'da değil Malkara'da değil
Çanakkale'de
Şanlı savaflara sahne olmuş
Her karış toprağı kanla yoğrulmuş
Metrekaresinde binlerce mermi boğulmuş
Çanakkale'de
Çanakkale'nin dağlarında derelerinde
Dere kenarlarında yeşilliklerde
Otlatırken koyunlarını
Dere bayır otlaklarda
Dağlarda bayırlarda
Yayılr koyun sürüleri
Çobanlar başlarında
Dolaşır dururlarken
Yanık türkünün en canlı yerinde
Anlatırlar Çanakkale hikayelerini
Yine bir gün aynı yerlerde

Otlatıyorlardı sürülerini
Sürüler gidiyordu alıp başını
En verimli yerlere
En güzel en verimli en gür otlar neredeyse
Sürü alıp başını giderken
Çobanlar sürü peşinde türküler tutturdurken
Bir de bakarlar ki en verimli en gür en güzel otlu yerler
Dururken
Sürüler otliyordu
Kurak topraklarda
İçlerinden hiç biri bile
Yüz sürmüyordu
O gür o verimli o güzel otlara
Bir tutam bile yemiyorlardı
Burada bizi doyuracak
Verimli gür otlar var
Demiyorlardı
Şaşıtı çobanlar bu işe
Müdahale ettiler bu gidişe
Sürüyü itelemeye çabaladılar
O verimli güzel o gür yerlere
Ama olmuyordu
Hiç biri oralı olmuyordu
İçlerinden hiç biri bile
Ne yaptılarsa olmadı
Boş kara bakır dolmadı
Bir çare bulamadılar
Ama kendilerini bu işten alamadılar
Anlattılar olayı köy kahvesinde
Oturup bir meşveret tutturdular
Sonunda karar verdiler bir işe
Kazacaklardı
O toprağın altında ne varsa
Bakacaklardı
Toplandılar ertesi sabah
Aldılar kazma kürekleri ellerine
Vardılar o koyunların otlamadığı o meşum yere
Başladılar kazmaya
Kaza kaza vardılar bir mezara

Bir de ne görsünler
Mezarda bir nefer
Neferin elinde bir mavzer
Askeri oradan çıkarmak istediler
Çıkarıp daha temiz daha mutena
Daha eşsiz bir yere
Gömmek istediler
Almak istediler elindeki mavzeri
Mavzeri vermedi o kahraman nefer
O kahramana asker vermedi mavzeri bir türlü
Ne yaptılar
Ne ettilerse kar etmedi
Nefer bırakmadı elindeki mavzeri
En sonunda karar verdiler
Vereceklerdi haber
En yakın askeri birliğe
Gelip alsınlar diye
O kahraman neferi
Ve elindeki bir türlü bırakmadığı
O kutlu mavzeri
Geldi bir manga asker
Ve başlarında komutanları
Onlar da uğraştılar
Almaya elinden
O meşhur neferin
Elindeki mavzeri
Olmadı yapamadılar
Vazgeçmedi bırakmadı bir türlü silahını o kutlu nefer
At avrat silah namustur diyordu sanki
Canını verdikten sonra bile
Onları koruyordu
Onların hiç birni
Canı pahasına bile
Bırakmıyordu
Düşündüler taşındılar
Akıllarına bir fikir geldi
O manga askerin başındaki komutan
Seslendi o kutlu nefere
Asker dedi silah bırak

Bıraktı asker
Elindeki mavzeri
Ve alıp götürdüler
Hem o kahraman askeri
Hem de
Bir türlü elinden bırakmadığı
O meşhur mavzeri
Her ikisini büyük bir törenle
Gömdüler en güzel en mutena bir yere
Ve yaptılar üstlerine
En güzel en mutena bir türbe
Şimdi hala o türbeyi gezenler
Bu olayın hikayesini
Rehberlerden dinlerken
Hayret ederler
Ne kutlu askermiş o derler
Keşke biz de olsaydık onun gibi
Kahraman bir asker

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 26.12.2015